

[Fuglsang.]

rådets formand, gennem en lavere lønstigning i vort land end i andre europæiske lande.

Derfor er det dem, de arbejdende mennesker, der fremfor finansverdenens og Arbejdsgiverforeningens mænd har ret til at stille krav om at få deres del af de teknisk-økonomiske fremskridts goder, få dem i form af højere levestandard, stigende købekraft i takt med produktionsfremgangen og øget social trykthed. En sådan fremgangslinje har vi kommunister også i lovgivningsarbejdet støttet og søgt at fremme, og det vil vi fortsat gøre fremover.

Rosing: Ved denne afslutning af det høje tings arbejdsår vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremdrage de for mig og for mine landsmænd vigtigste afgørelser og de skridt, der er taget for og i den nordlige del af Danmark, altså Grønland.

Det er for mig vanskeligt at undlade at nævne det store tab, vi har lidt, og den sorg, der har ramt os alle ved m/s „Hans Hedtoft“'s forlis i vinter. Dette føles endnu tungere for alle os, der har med Grønland at gøre, navnlig i de år, hvor materielle forbedringer og arbejdsindsats i Grønland er mest påkrævet og uundværlig. Vi kan vist være enige om, at denne ulykke og den fælles skæbne, vi måtte bøje os for, ikke alene satte vore menneskelige følelser i bevægelse, men også forstærkede fællesskabsfølelsen mellem danske og grønlændere i godt og ondt.

En af de kendsgerninger, der fulgte efter denne katastrofe, viste, at en ulykke af denne art kan drage mange ting frem i dagens lys, således at man bliver tvunget til at drøfte de faktiske forhold vedrørende sejladserne ved Grønland med sagkundskaben. Nødvendigheden af en forsvarlig udbygning af redningstjenesten i Grønland har landsrådet under de sidste ordinære møder udtrykt, idet man føler sig magtesløs i nødsituationer eller under eftersøgningsaktioner, når man kun har både til rådighed, der ikke er bygget til at kunne løse den slags opgaver.

Min afdøde kollega Augo Lynge, som selv har oplevet de med vintersejladserne forbundne farer i de grønlandske farvande, og som i år mistede livet, har for 2 år siden fra denne talerstol stillet spørgsmål om for-

svarligheden af vintersejladserne til Grønland, men blev, man kan næsten sige sat på plads af den daværende minister for Grønland. Det forekommer mig, som om der først skulle ske en ulykke af sådan art, som tilfældet var, før man tog sig sammen og nedsatte det udvalg, der skal beskæftige sig med spørgsmålene om besejlingen, redningsvæsenet, isrekognosceringen, deccastationerne, havopmåling, fiskeriinspektionen, fyr- og vagervæsenet m. m. ved og i Grønland. Jeg tror, at vi først og fremmest skylder pressen og dernæst den højtærede minister for Grønland tak for nedsættelsen af besejlingsudvalget; men man må på forhånd regne med, at resultatet af dette udvalgsarbejde vil medføre ret store økonomiske ofre for staten, som det høje ting til sin tid må tage stilling til. Da vil jeg håbe, at man tværs over politiske skranker opfatter kommende foranstaltninger til sikring af sejladserne og redningstjenesten deroppe som et krav ikke alene fra grønlændernes, men også fra den danske befolknings side.

Det næste, jeg vil sige et par bemærkninger om, er vedtagelsen af lovforslaget vedrørende opførelse af fiskeindustri anlæg m. v. i Grønland. Det er for mig og for Grønland en meget vigtig afgørelse, der kan få vidtrækkende betydning for fiskeriet i almindelighed og for hele udviklingen i Grønland i særdeleshed. Jeg tror, at dette er en af de bedste anbringelser af statens penge i Grønland, noget, som vil kunne indfri vore forhåbninger om økonomisk udvikling i denne del af Danmark. Her kan jeg som under tredje behandling af lovforslaget kun understrege, at behovet for virksomheder, der øger fiskeproduktionen og beskæftigelsen, er stort. De kommende investeringer forudsætter jo ikke blot rationalisering af fiskeproduktionen, men også større indsats fra fiskernes side og dermed en større og hårdt tiltrængt fortjeneste, der åbner muligheder for grønlændernes deltagelse i privat fiskeri samt anskaffelse af større og veludrustede fiskefartøjer.

Som bekendt er der i den sidste halv snes år dannet en arbejderstand på alle større steder i Grønland, og disse arbejderforeninger har sluttet sig sammen og har opnået forhandlingsret med hensyn til fastsættelsen af lønnen. Men mange af arbejderfamilierne lider nød om vinteren.